

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

КНИГИТЕ НА СТРАШНИЯ СЪД

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението с книгата на живота	13
2. Видението с книгите на Оправданието, Изкуплението и Спасението .	19
3. Видението с книгите на проклетията и вечното осъждане	29

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

С всичката вяра в сърцето си знаей, че не ти е било леко през времето, докато си чакал продължението на пророческите видения от Скритата Манна на нашия Господ Исус Христос. Същото в пълна степен се отнася и за мен, понеже преживях злострадание и угнетение, сгъстени до степен на агония и страшен кошмар. Усещайки колко много е наближил Съдът над омразните му духове, Сатана вкопчи ноктите си в душата ми, а крясъкът му се опита да ужаси всичките ми вълнения и размишления. Но както не е възможно творението да стане Творец, а Творецът да стане творение, така също не е възможна дяволска съпротива, която да спре намисленото от Бога и заповяданото от устните Му. А намисленото в тази последна пророческа книга е именно това:

Да стане явен Страшният Съд при края на времето, когато старото небе и земя ще преминат и изчезнат в огнено опустошение, а всичките мъртви ще се съберат пред Божия Престол, за да бъдат съдени – всеки според делата си и според написаното в книгите.

Преди да ти разкрия най-разтърсващите видения, които съм получавал от Исус в сърцето си, аз искам да поговоря малко с теб за Страшния Съд. Виждаш ли, братко мой, мнозина изпадат в погрешно тълкувание, когато чуят двете думи **“Страшен Съд”**, смятайки, че те са употребени, за да ги сплашват. В смисъл – внимавай какво вършиш и как живееш, щото има Страшен Съд...

Всъщност – Истината се оказва много по-различна и аз искам тук да размишлявам върху нея. Още помня как преди десет години Исус ми изговори едни твърде ясни и точни думи в третата част на книгата за **“Изгони търговците от Храма”**. Тези думи гласяха:

“Кажете на братята Ми и сестрите Ми да копнеят за Божието изобличение, защото така Бащата ще ги измие съвършено. Кажете на братята Ми и сестрите Ми, че най-страшното не е изобличението, защото това е Моят съд за оправдание. Най-страшното е липсата на изобличение, защото това е Моят съд за осъждане...”

И виждаш ли сега, приятелю, че в отношението към Съда сърцата на човешките тръгват в два различни пътя. Тези, които копнеят за Божието изобличение, приемат да преминат през Христовото Съдилище приживе, за да бъдат очистени, изкупени и оправдани. Но има едни други човеци, които никога не искат тайните на сърцата им да стават явни, защото така биха изгубили престижа си, честта си, уважението и респекта, който са създали пред човешките. Виждайки остро Меча, изпратен да ги прободне и изобличи, те бетонират сърцата си с измамна гордост и себелюбие, готови да лавират и да се промъкват по всякакъв начин, но никога да не станат прицел на изобличение, а камо ли на осъждане. Такива гледат на църковната анатема, като на възможно най-страшната гилотина, която би им отсякла главите. Но аз тук нека да ти кажа, че не е страшно църква да те отлъчи от Бога. Тя просто ще спретне една църковна декларация и ще те обяви за еретик, съблазнител, антихрист и с всякакви други епитети, каквито ѝ дойдат наум. Но дори и анатемосан, ти все още ще живееш в Божието присъствие, понеже **“в Него живеем, движим се, дишаме и съществуваме...”** Дори и анатемосан, ти все още ще имаш надеждата в сърцето си, че ако и в човешките няма Милост, то в Бог я има. И дори в църквите да няма братско опрощение, то в прободените ръце на Спасителя Исус опрощението се излива като река. За теб е станало болезнено и скръбно в такъв момент. Ти си грешник в очите на праведното християнство. Ти си нечист в помислите на тщеславните старейшини, “младейшини”, дякони, презвитери и пр. Да, но ти имаш една съществена преднина в съдбата си:

Тайните дела на сърцето ти са станали явни, за което си носиш и последствията, каквито и да са те!

При все, че вече си станал като белязана черна овца за църквите, ти завинаги си напуснал съдбата в думите от Апостолския стих, които гласят:

“...в деня, когато Бог чрез Исуса Христа ще съди тайните дела на човешките според моето благовестие...”¹

Защо си напуснал съдбата в горенаписаните думи? Именно защото си бил изобличен, тоест, Мечът е влязъл в теб и е осветил сърцето ти. Но онова, което е осветено, вече не е тайна, понеже е явно. И ако веднъж е

---

¹ (Римляни 2:16)

било осветено, то непременно е било и опростено, за да се сбъдне писаното, че:

“Всеки грях и хула ще се прости на човеците; но хулата против Духа няма да се прости...”²

Значи за теб наистина има надежда. Но ти виж как Исус казва, че **“хулата против Духа няма да се прости”**. По какво тогава се различава твоят простен грях от хулата против Святия Дух, която е непростима?

Виж отговора и го запомни:

По това, че Бог прощава явните грехове и хули на човеците, но ще осъди тайните грехове, които рано или късно се превръщат в хула против Святия Дух!

Усещаш ли как влизаме на много дълбоко в размишленията? Усещаш ли, че ако някъде има тайни грехове, то те непременно ще са се родили зад онова чело, на което пише:

“Тайна; великий Вавилон, майка на блудниците и на гнусотиите на земята...”³

Защо е тайнствена блудницата Вавилон?

Именно защото никога не е пожелала да извади наяве тайните грехове на сърцето си!

Какво да направи Исус тогава? Да стои ли да гледа тайните грехове на тщеславната проститутка или да ги направи явни?

Естествено е, че ще направи второто!

Как ще го направи? – ще попиташ ти. А аз ще те помоля да си спомниш видението от предишната книга, когато Съдията изпрати пророка Си, за да призове всички да преминат през Христовото Съдилище. Точно тогава и Сатана изпрати лъжепророците си. Словото на Божия пророк, сиреч, Тръбата му, призоваваше човеците да преминат през изобличението, освещаването и изкуплението. Докато заблудата на лъжепророците им предлагаше евтина слава, просперитет и църковна кариера. Тези, които поискаха тайните на сърцата им да станат явни, преминаха през Вратата на Святия Дух, за да бъдат посечени, прободени, и наказани дори. Но в крайна сметка – изкупени. Другите, които поискаха да запазят тайните в сърцата си, а именно –

---

² (Матей 12:31)

³ (Откровение 17:5)

похотта на плътта, пожеланието на очите и тщеславието на живота, преминаха през измамливата дяволска врата. Ето, че отново стигам до понятието **“Страшен Съд”**. И сега ти споделям думите, които Господ ми напомня от Евангелието:

“А на вас, Моите приятели, казвам: Не бойте се от тия, които убиват тялото, и след това не могат нищо повече да сторят. Но ще ви предупредя от кого да се боите: бойте се от Онзи, Който, след като е убил, има власт да хвърля в пъкъла, Да! казвам ви, от Него да се боите...”⁴

Когато се боиш от някого, той наистина е страшен. Ето така и нашият Бог е Страшен. За да вървим със страх и трепет пред Него и да пазим всякога учението Му и пътищата Му.

Кои са тогава човеците, които неизменно не се боят от Бога? Не са ли това помрачените духом, сиреч, измамените от дявола? И не затова ли последният Съд на Бог Отец е наречен **“Страшен”**?

Ето, думи от Святия Дух напират в сърцето ми и аз ще ги запиша, а ти ги запомни:

Страшният Съд е за всички онези човеци, които приживе не са ходили със страх и трепет пред Бога, но са задържали тайните грехове в сърцата си и не са ги направили явни в изповед пред Него!

Ето така ти вече разбираш, че не е страшно нещо да бъдеш анатемосан, отхвърлен и намразен от църковното тщеславие заради греховете на плътта си. Защото греховете ти са станали явни и явно си получил наказанието си. Но истински страшно е да станеш със сърцето си част от онази блудница, наречена **“Тайна, великий Вавилон”**. Защото в нейните дела няма страх от Бога, нито мисъл за сетнината, която ѝ предстои, когато се изправи пред Вечния Съдия. Ето затова до самия свършек на стария свят и до явлението на човека-Антихрист, блудницата ще повтаря едни и същи думи, които се явяват като изповед на оскверненото ѝ сърце:

“Седя като царица, не съм вдовица, и печал никак няма да видя...”⁵

---

⁴ (Лука 12:4-5)

⁵ (Откровение 18:7)

Аз нямам никакво намерение да изваждам доводи за печалта, която ще сполети тщеславната проститутка. Но тук и сега искам да ти напомня да бъдеш разумен и трезвен пред Бога. И като такъв никога повече да не употребяваш думата “безнаказаност”, но да я замениш с други две думи – отлагане и натрупване. Защото отлагането на въздаянието върху нечестивите е трупане на Гняв за Съда на Великия Ден. И понеже Отец на нашия Господ Исус Христос е твърде Свят и Превъзвишен, то далеч да бъде от Него да прояви Гнева Си хаотично и да блъска с юмрук, където Му видят очите...

Нищо подобно, братко мой! Този, Който държи в Съвършен контрол атомите на цялата Вселена и ги подчинява на Волята на Сърцето Си и на повеленията на Разума Си, не ще ли да бъде абсолютно прецизен, когато упражнява въздаянията Си? И ако наистина ние чакаме Денят на Божието възмездие над Злото, който е изявен като Страшен Съд, то няма ли пред Божия Престол да бъдат поставени божествените аргументи на Спасението и осъждението?

Разбира се, че ще е така. И ето затова слугата Господен пише тази пророческа книга. Защото Божиите аргументи се намират именно в книгите, които се намират пред Божия Престол, според както е писано:

“Видях и мъртвите големи и малки, стоящи пред престола; и едни книги се разгънаха; разгъна се и друга книга, която е книгата на живота; и мъртвите бидоха съдени според делата си по написаното в книгите...”⁶

А сега забележи, братко мой, че преди да бъде разгъната Книгата на Живота, първо се разгръщат други книги – **“и едни книги се разгънаха”**. И едва след като се разгръщат книгите, идва миг да се отвори и Книгата на Живота. Това е ясно доказателство, че никой от събраните пред Божия Престол в онзи момент няма да бъде записан в Книгата на Живота, ако Бог не е намерил за това основание в другите разгънати книги. Така също никой от събраните пред Божия Престол няма да бъде хвърлен в огненото езеро, ако Съдията не е намерил основание за присъдата му в разгънатите книги. Едва ли е нужно да те убеждавам колко голяма е тайната на тези

---

⁶ (Откровение 20:12)

книги и с каква съпротива дяволът застана пред сърцето ми, за да ми попречи да ги изявя. Всъщност – от мига, когато Господ повторно ми даде да пия от Златната Стомна със Скритата Манна, аз вече имах знанието за тайната на тези книги. А една от тях стана явна за сърцето ти още в предишната книга, където разбра, че това е книгата на демоничните изповеди. И сега, за да продължа съвсем точно в Духа и виденията на тази книга, аз ще ти предам думите на моя Господ, Който отново беше дошъл към сърцето ми. Ето какво ми каза Исус:

“Слуго Мой! Укрепи сърцето си, понеже стигна както до върха, така и до края на пророческото си призвание и избиране. Всичко, което исках да кажа и дам на Моята Църква, като пълнота от Сърцето Си, Аз го казах и дадох чрез тебе. И ето затова сега натискът върху сърцето ти е толкова страшен и яростен. Понеже извървяваш последните метри от Сионовото състезание, а главата ти се увенчава с Венеца на неуморното подвизаване за Мене. В тази книга Аз ще те заведа в самия край на старото творение. При края на всичко старо и преди мига, когато Отец Ми ще каже:

“Ето, обновявам всичко!”

За подобна привилегия наистина си заслужава да претърпиш твърде тежката цена от гонение и угнетение, на които сега си подложен. Защото това е смисълът в служението на Божия пророк – да бъде зеница Господна, чийто поглед се простира от Началото до Края. А сега виж какво ще извадя от мантията Си...”

След последните Си думи Господ ми се усмихна и бръкна с десница в мантията Си, откъдето извади Златната Стомна със Скритата Манна. И като ми я подаваше, отново ми проговори, казвайки:

“Пий, слуго Мой! Пий от Скритата Манна и възрадвай Сърцето Ми! Пий от дълбочините на Божията тайнствена премъдрост и нека очите ти се просветят, за да видиш всичките книги пред Престола на Вечния Съдия...”

С вълнение аз протегнах ръцете си към Златната Стомна. И като я взех от ръката на Исуса, надигнах я, за да пия. А тогава в духа ми за сетен път се разля Светлина, която прониза и освети свършено цялото ми сърце и

всичкия ми ум. И ето, че Господ ми проговори с твърде Свят и съкровен Глас, като ми казваше:

“Ела с Мене, слуго Мой! Защото сега двамата с теб ще преминем през столетия, времена и цяла епоха, за да застанем пред Престола на Бога и Отца, когато старото творение вече е било унищожено, а огненото езеро е разпалило кипящите си вълни, за да погълне целият род на нечестивите...”

След тези думи на Исус, Той съблече мантията Си и ме загърна с нея, тъй щото духът ми се почувства невероятно преизпълнен от Господното присъствие. А тогава Господ покри с качулката на мантията Си и главата ми, като казваше:

“Бъди с ум Христов и сърце Христово, за да понесеш всичките видения, които ще ти се открият...”

Ето, че аз усетих как двамата с Господ полетяхме. Това беше особено преживяване за мен, понеже усещах как сърцето ми се измества, сякаш да напусне духа ми, а духът ми го настигаше и следваше. Не нагоре или надолу, нито наляво или надясно, но някак напред - в самия Вечен Живот на Бога. Някъде под нозете ми припламваха огнени искри и блясваха светкавични мълнии. Но аз усещах мощните и благословени ръце на Господ, хванали отстрани раменете ми. Ние просто летяхме напред през годините на Милениума и до самия им край. Така дойде миг, когато всичко под нозете ми утихна, а Исус хвана мантията Си и я вдигна от мен...

Братко мой! Верни ми приятелю! Всяка представа и въображение, които бях имал за Небесните неща, просто избледняха в сърцето ми, когато пред мен се разкри Страшният Съд на Всемогъщия Отец. Аз виждах Велик и Преславен Престол, който сякаш висеше в нищото на космоса. Отстрани на Престола бяха разположени златни тронове на Небесни съдии. А в пространството пред Престола се простираше един огромен океан от човешки души, очакващи присъдата си от Вечния Съдия. Този океан се простираше докъдето ми видят очите. А някъде встрани от него аз видях и огненото езеро, нажежено и кипящо много повече, отколкото можех да си представя. Самият яростен грохот на вълните му караше океанът от човешки души да се вълнува и трепери, тъй щото милиарди викове и крясъци на

ужас се предаваха от душа на душа, и от поколение на поколение. И ето, че Господ ми посочи Великият и Преславен Престол, като ми казваше:

“Слуго Мой! Нека сега да те възкача до Престола Си и да ти посоча мястото, където ще седнеш. Защото си един от Божиите съдии. А след това да видиш и книгите, които Съдията ще разгърне, за да съди мъртвите според написаното в тях...”

С трепет и благоговение, които ме заливаха отвътре и отвън, аз хванах ръката на Господ и Го последвах. Така ние стигнахме до Престола Му. Така сърцето ми видя и самите книги на Съдията. Първата от тях беше златна, а кориците ѝ блестяха с всичкия възможен блясък на Господната Святост. Докато я гледах, Исус ми проговори, казвайки:

“Това е Книгата на Живота! В нея ще бъдат записани всички, които Съдията ще оправдае според написаното в другите книги. Но ти сега виж и останалите шест книги. Понеже три от тях са отляво на Книгата на Живота, а три от тях са отдясно...”

Отново гледах, когато видях и самите книги. И докато тези отляво бяха тъмни и изглеждаха зловещо, другите три книги отдясно бяха светли, а лъчите на светлината им се простираха към кориците на Книгата на Живота. Гледайки всичко това, аз силно стиснах ръката на моя Господ като Му казвах:

“О, Исусе! Толкова Твои думи сега оживяват в сърцето ми и го карат да се вълнува премного. Спомням си Твоята притча за овцете и козите, когато Царят рече на овцете отдясно Му:

“Дойдете вие, благословени от Отца Ми, и наследете Царството Ми!”

А след това рече на козите отляво Му:

“Идете си от Мене, вие проклети, във вечния огън, приготвен за дявола и неговите ангели!”

Спомням си още и Менората, която Ти ми показа преди години във **“Вечните белези на Обновлението”**. А ето, че сега Книгата на Живота наподобява именно Светилник. Но трите книги от едната ѝ страна служат за Спасение, а трите книги от другата ѝ страна – за осъждане...”

“Точно така е, слуго Мой! Правилно си забелязал нещата, които ти показвам. Но Аз сега нека да ти покажа мястото, отредено ти от Вечния Съдия. И като седнеш на него – да преживееш видения с всяка от седемте книги. Като започнеш от Книгата на Живота, и преминеш през трите светли книги, които са отдясно, а след това и през трите тъмни книги, които са отляво...”

След последните Си думи Господ се усмихна и посочи напред с ръка към трона, на който трябва да седна. А аз, изпитал вътрешно смущение, Му проговорих, казвайки:

“О, Свети мой Господи! Слугата Ти е недостоеен да целуне дори крайчеца на мантията Ти! Как сега Ти ще ми даваш тази привилегия – да седя с Тебе в този Твой Съд?”

Слушайки думите ми, Исус се разсмя, а след това ме прегърна, като казваше:

“А няма ли ти да си един от съдиите Ми през Милениума? И не си ли един от съдиите Ми, който във времето на погиващия свят и преди Моето пришествие, осъди греховете в църквите, и изобличи мерзостта, която докарва запустение? Не си ли единственият от слугите, на когото Вечният Съдия даде видения от три съдебни процеса? Не си ли избраният и посоченият, който получи видения с веригата и присъдата на Сатана, и видения със съкрушаването и изпепеляването на свитъците на сатанинското беззаконие?”

Никак не Ме питай кой си ти и дали заслужаваш съдбата си от Мене. Защото Господ, Който е Алфа и Омега, е заповядал живота ти за знамение и предвещание против рода на нечестивите, и за последно Отеческо благословение върху рода на праведните.

А сега седни на трона, който ти показвам. Защото Вечният Съдия непременно ще ти даде да разгърнеш седемте книги на Своя Страшен Съд и да докоснеш имена от тях чрез диамантения писец на Неговата Вярност и Истинност!

Блажени и Свети Божиите чеда, които имат сърца и вяра да пият от Скрытата Манна, както сега я пиеш ти! Те наистина ще се нарекат род на благословените от Отца, Сина и Светия Дух!

Проклети до века дяволските чеда, които имат устни да кълнат и сърца да прокобяват, но не и ревност и смирение, за да се покаят!

Аз, Вечният Съдия на живите и мъртвите, говоря сега чрез един от съдиите Си и чрез пророка на Сион! Слушайте Ме, за да живеете и да бъдете изкупени и оправдани приживе!”

1. ВИДЕНИЕТО С КНИГАТА НА ЖИВОТА

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Измежду многото велики и дълбоки тайни, които Господ може да открие на сърцето ти, най-дълбока и най-велика си остава тайната, свързана с Книгата на Живота. Защо смятам така?

Именно защото става дума за необикновена Книга. За Книга, която няма да намериш в нито една библиотека, нито ще купиш от която и да било книжарница. Защото това е Книга, която може да чете само и единствено Всемогъщият Бог. В нея се записват имената на всички, които са били спасени от Господ Исус Христос и преобразени духовно от Святия Дух на Божието Слово.

Преди да ти разкрия видението, аз искам да изложа пред теб размишленията, които Святия Дух роди в сърцето ми. И така – аз те моля да погледнеш на собствения си живот, за да видиш как – искаш или не – името ти се записва в много книги. Като се започне от общинския регистър при раждането ти и се премине през всички други етапи от съдбата ти – училище, университет или пък работно място. Навсякъде ти трябва да фигурираш с името си – като личност и гражданин от обществото.

Изобщо – името става словесна изява на личността ти. То присъства в дипломата ти, в личната ти карта, в телефонния указател. Човек дотолкова свиква с тази утвърдена система, че вече не обръща внимание къде и как се записва името му. Но характерно за всички тези списъци, в които присъстват човешките имена, е това, че те малко или въобще не се интересуват от същността на човека. За тях е важно само името. Църквите, влюбени в светските модели, също не изостават по назад по отношение на имената. В много от тях се правят списъци и се издават членски карти на християните. А на по-маститите и по-привилегированите имената им се записват под ведомости за заплати.

Но виждаш ли, братко мой, че в един момент измамата става пълна?

Защото за някои хора факта, че са записани в църковен списък, става равносилен на Спасение и Вечен Живот. А отписването им от този списък вече се превръща в лична трагедия. Аз не смятам тук да ти напомням до

какви уродливи измерения достига записването на човешките имена. Защото непременно бих ти напомнил как в Америка една от най-могъщите секти, именуваща се "Мормони", изцяло се е специализирала да създава списъци с човешки имена и да поглъща със заблудителното си влияние хиляди по хиляди. Но точно тук искам да ти напомня коментарът на Господ Исус, когато учениците Му възраждани дойдоха при Него и Му казаха:

"Господи, в Твоето име и бесовете се покоряват на нас..."⁷

А тогава Спасителят им отговори:

"Ето, давам ви власт да настъпвате на змии, и на скорпии, и власт над цялата сила на врага; и нищо няма да ви повреди. Обаче, недейте се радва на това, че духовете ви се покоряват; а радвайте се, че имената ви са написани на небесата..."⁸

Знаеш ли, братко мой, колко далечни са тези Христови думи за днешните църкви, претъпкани от тщеславни поклонници? Знаеш ли, че живеем във време, когато църквите предпочитат да се радват на изгонването на бесове, а не на това дали имената на членовете им са записани в Книгата на Живота? И ако има причина това да е така, то е, понеже вярващите се взират в нищо незначещи земни списъци. Били то списъци за библейски училища, за екскурзии, за помощи или за заплати.

Но защо ти е на теб да се радваш, че името ти фигурира във всякакви земни списъци, ако Господ не го е записал в Книгата на Живота? Защо му е на току-що пръкналото се презвитерче или на ухиления старейшина да си слагат бели табелки на черните сака, където са цъфнали имената им заедно със скъпоценните им постижения в църковната йерархия? За да се превъзнасят над братята и сестрите ли? Или да покажат, че техните имена струват много повече за Святия Дух, отколкото името на скромната вдовица, седнала на последния ред в събранието?

Нека ти кажа, че с видението в тази книга Исус ще вдигне толкова високо летвата за записване в Книгата на Живота, че на мнозина това ще им подежда стресиращо или угнетяващо. Но по-добре стрес и угнетение сега, отколкото ужасна изненада след грабването на Църквата. Защото след грабването земните човешки списъци ще си останат на земята. А във

---

⁷ (Лука 10:17)

⁸ (Лука 10:19-20)

времето на Голямата Скръб от бездната ще изпълзи един амбициран и арогантен **“човек на греха”** и **“син на погибелта”**, който няма да има никаква друга длъжност пред пълзящия си баща, освен да прави списъци. Така е и записано в “Откровението”:

“И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се тури белег на десницата или на челата им; за да не може никой да купува или да продава, освен оня, който носи за белег името на звяра, или числото на неговото име...”⁹

А единственият начин да не се намериш в това време и пред този въплътен дявол, е днес и сега името ти да бъде записано в Книгата на Живота. Не в някоя земна книга, земен компютър и земен регистър, но горе на Небето.

Аз непременно ще ти припомня, че в много пророчески книги Господ ми даваше да свидетелствам за Книгата на Живота. Аз ще те предупредя, че както може да има записване в тази Книга, така може да има и изличаване от нея. И тогава за човека ще е без значение в коя религиозна деноминация се е нарекъл християнин. Защото в крайна сметка нас ни спасява Господ Исус Христос, а не църквите – каквито и да са те и които и да са те.

А сега нека вече да ти разкрия и видението, което Исус даде на сърцето ми. Аз все така седях на трона си пред Страшния Съд, когато Исус се приближи до Великия и Преславен Престол на Съдията, като взе от масата пред него Книгата на Живота. И ето, че Той се приближи, носейки Книгата в десницата Си. А след това я разтвори на масата пред мен, казвайки:

“Ето, слуго Мой! Сега разтварям пред теб Книгата на Живота! И ти, като я гледаш, кажи Ми какво ще видиш в нея!”

С възмущение погледнах към разтворената Книга, когато видях как от страниците ѝ блести едно и също Име, написано в поредица от постоянно нарастващи числа на години. Ето защо отговорих на моя Господ, казвайки:

“О, Исусе! Ти вече Си давал на сърцето ми да види Книгата на Живота! И сега я виждам по абсолютно същия начин, както във видението от

---

⁹ (Откровение 13:16-17)

книгата за **“Песента на Божия слуга Моисей”**. Защото в тази Книга навсякъде блести едно и също Име – Името Исус...”

Господ се усмихна на думите ми, а след това ми проговори, казвайки:

“Да, така е! Аз наистина съм ти показвал Книгата на Живота неведнъж. Но сега ще направя нещо ново за теб. Защото ще ти дам диамантения Си писец и ще заповядам да посочиш с него върху което име си избереш...”

След тези думи Исус бръкна в мантията Си и извади диамантен писец, като ми го подаваше. Взимайки Господната принадлежност в ръката си, аз усетих как Святият Дух не просто ме изпълни, но преизпълни. Той премина през пръстите на ръката ми, като направи диамантения писец да заблести със слънчеви лъчи. И ето, че аз прострях писеца към Книгата на Живота, посочвайки едно единствено Име Исус, изсред многото имена. А тогава стана знамение. Защото, докоснато от писеца, Името пламна и се превърна в искрящ Дъх. А тогава – в Дъха на Името или някак под него – се появи земното име на спасения човек. Виждайки знамението, аз дръпнах изненадан писеца, а тогава Дъхът отново се запечата в Книгата, а земното име се превърна в Името Исус. Погледнах учуден към Господа, а Той ме подкани, казвайки:

“Докосни с писеца друго име! Докосни едно, две, три имена! Докосни всичките от страницата, ако искаш...”

С възлнение отново протегнах диамантения писец, а слънчевият му връх докосваше следващото Име Исус. Но и то, подобно на предишното, пламна и се превърна в искрящ Дъх, а под него се появи земното име на спасения човек. А когато писецът се отдръпна и от него, Името Исус отново се запечата в страницата на Книгата. Вече знаех, че което и Име Исус да посочех с писеца – знамението щеше да се повтаря и повтаря. Ето защо казах на моя Господ:

“Исусе! Видно е, че всички записани в Книгата на Живота, са запечатани с Твоето Име. Но видно е още, че запечатващата сила се дължи на искрящия Дъх. Понеже с Дъха се появява Името Исус и с Дъха това Име покрива земното име на спасения човек...”

“Точно така е, слуго Мой! Ето това исках да видиш, почувстваш и проумееш – че с искрящия Дъх Моето Име се запечатва върху земното име на човека, за да остане записан в Книгата на Живота.

Но ти сега Ми кажи:

Какво е тук искрящият Дъх? И защо именно Дъхът запечатва Името Ми?”

Слушах премъдрия въпрос на Исус, а Светият Дух трептеше в сърцето ми с предела на всяко изпълване. Ето защо се усмихнах на Спасителя и Му отговорих, казвайки:

“О, Исусе! Ти Си Небесният Адам, по Чийто Образ Отец ни осиновява и ни прави участници на божественото естество. И ако първият Адам се роди след като Бог вдъхна в ноздрите му жизнено дихание, то и потомците на Небесния Адам ще се родят от Божия Дъх. Защото Този искрящ Дъх е Светият Дух, Дъхът на Бога и Отца, изговорил Божието Слово!”

Слушайки думите ми, Господ се усмихна и ме прегърна с двете Си ръце. А след това с развълнуван Глас ми проговори, казвайки:

“Блажен си, слуго Мой! Защото сега сърцето ти се докосна до тайната на Книгата на Живота. Тази тайна, че Отец вдъхва Светия Си Дух в сърцата ви, когато повярвате на Божието Слово. Защото именно Словото е преобразяващата и новораждаща Сила на Божия Дъх, която ви прави да бъдете съобразни с Образа на Божия Син, за да бъде Той първороден между много братя.

Сега разбираш ли най-сетне защо при докосване от диамантения писец Името на Исус се превръща в искрящ Дъх, а под него се появява земното име на спасения човек?”

“Да, Господи мой! Сега разбирам всичките Ти думи! Но в мен остава пречудно благоговение към писеца Ти! Какво е той, Господи?”

В отговор на въпроса ми, Исус взе писеца от ръката ми. И като го вдигна пред очите ми, проговори със съкровен Глас, казвайки:

“В този писец е скрито Моето ново Име, което ще научите, когато се съберете при Мен. Но за свидетелство на Църквата Ми напиши, че Аз за вас съм Верният и Истинният.

Вярност и Истина са същината на писеца Ми!

Вярност, с която изпитвам всички, които искат да Ми бъдат Верни, за да ги запиша в Книгата на Живота!

Истина, с която проверявам доколко Образът Ми в човешките сърца е станал пълнолетен и Съвършен!

Ето затова с Вярност и Истинност ще ви призове Оня, Чието Име е Верен и Истинен!

Последвайте Ме със слугата Ми в останалите видения на тази най-свята пророческа книга! За да видите и проумеете останалите шест книги, освен Книгата на Живота. Защото в три от тях човеците ще се нарекат оправдани, изкупени и спасени. А в другите три човеците ще се нарекат проклети, нечестиви и осъдени!

**Аз, Вечният Съдия на Страшния Съд, говоря чрез пророка Си!
Блажени човеците, които внимават на думите Ми!"**

2. ВИДЕНИЕТО С КНИГИТЕ НА ОПРАВДАНИЕТО, ИЗКУПЛЕНИЕТО И СПАСЕНИЕТО

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Подложен на върховно изпитание от чудовищния натиск на дявола, аз чак сега осъзнавам колко дълбока може да бъде думата "превъзмогване". Защото след видението с Книгата на Живота усетих над сърцето си струпване от демонични сили. Струпване, по-голямо от когато и да било. Струпване, при което по тялото ми започнаха да пробягват нервни рефлексии, водещи ме до внезапни тикове, а очите ми и слепоочията ми затрепериха, сякаш по тях протичаше електрически ток. Сам можеш да се досетиш, че в такова състояние не е възможно да се мисли, а камо ли да се описват видения с Дух на Мъдрост и на откровение. Причината за тази ярост на дявола аз можех да обясня и обяснявам именно с факта, че в дълбокото на сърцето ми Исус вече беше потвърдил всяка от шестте книги, освен Книгата на Живота. Както тези отдясно, които светеха, а лъчите им търсеха кориците на Божията Книга, така и другите три, които бяха тъмни и изглеждаха зловещо.

Но нека, преди да ти разкрия видението с първите три книги, да размишлявам върху един факт, който е нужно всички да помним.

И така, братко мой, аз ще разширя пред сърцето ти кръгозора на Истината, която касае вярата в Господ Исус Христос. Мнозинството от християните виждат във вярата само предмета на Спасението на човешките души. Вярата в Исус е Спасение! – казват мнозина и наистина са прави. Защото Вярата в Божия Син спасява! Но аз сега ще прибавя още едно определение за вярата, което гласи че:

Вярата в Господ Исус Христос е състезание!

Тук вече можеш да очакваш много и различни реакции. Едни ще ти кажат, че не им е до състезание и им стига факта, че са спасени, понеже са повярвали в Исус. Други пък ще ти зададат въпроси, на които никой не дава отговор, а именно:

Защо вярата в Господ Исус Христос трябва да бъде състезание, след като Спасителят е умрял на Кръста за всичките човеци?

И така – как да разширим кръгозора на Истината, за да приемем вярата като състезание? Отговорът е, че трябва да разсъждаваме върху един, на пръв поглед, парадокс на постоянната нужда от Спасение.

Какво представлява този парадокс? Ето какво:

Господ заяви на последователите Си в “Евангелието от Матей” следните думи:

“Идете, прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в Името на Отца и Сина и Светия Дух, като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века. Амин...”¹⁰

Исус е заповядал да отидем при всичките народи и да ги кръщаваме в Името на Отца, Сина и Светия Дух. Но едновременно с това Той ни е предупредил и за нещо, което мнозина пропускат да осмислят:

“...и ето, Аз съм с вас през, всичките дни до свършека на века...”

Както и да прочетем тези Христови думи, е видно, че свършек на века, сиреч на света, има. В противен случай Исус би казал, че дните ще се проточат до безкрайност. И ето тук се появява парадоксът на постоянната нужда от Спасение. Защото човеци на земята постоянно се женят, постоянно им се раждат потомства, и Христовата заповед за благовестието трябва постоянно да действа. Но ако тя действа постоянно, то и свършекът на света би се отлагал постоянно, защото винаги ще има хора, които се нуждаят от Спасение. Но може ли да има какъвто и да било парадокс или конфликт в думите на Оня, Който е Пътят, Истината и Животът?

Разбира се, че не! Парадоксът е само на пръв поглед, а конфликт няма никакъв. И ето тук идва второто определение за вярата, а именно, че освен Спасение, тя е и Състезание. Защото този свят няма вечно да бъде спасяван, а числото на спасените, които ще обитават в Славата и пред Престола на Бога, е точно определено.

Разбираш ли, братко мой, че става дума за число?

---

¹⁰ (Матей 28:19-20)

Сам Апостол Павел ни споделя тази тайна в "Посланието към Римляните", говорейки ни, че закоравяването на Израил е частично и продължава само докато в Господното Спасение влезе **"пълното число на езичниците"**. Ето тези стихове:

"Защото, братя, за да не се мислите за мъдри, искам да знаете тая тайна, че частично закоравяване сполетя Израила, само докато влезе пълното число на езичниците..."¹¹

Но ако някъде има число, то е обречено да намалява и намалява, докато напълно се стопи и изпълни.

Какво е тогава това число? Как да си го обясним?

Отговорът е в това, че при бунта си против Отец, Сина и Святия Дух, Сатана завлече от Небето една трета от Небесните ангели. Тези ангели не опазиха своята Святост и достойнство и **"напуснаха вечното си жилище"**, както ни напомня Апостол Юда в посланието си. Знай тогава, че с вярата си в Господ Исус Христос ние запълваме това число. Всеки Небесен дом, който е останал празен след падането на ангела, който го е обитавал, се превръща във вечен дом за Христовия Светия, който ще го наследи. Така непременно идва ден, в който и последният празен дом в Небето ще намери притежателя си.

Тук естествено следва справедливият въпрос:

"А какво ще стане с всички човешки души, които приживе не са познали Исус, или не са се подвизавали в Състезанието, за да се удостоят с Небесни домове?"

Отговорът е, че при Обновлението на всичко, Бог Отец създава ново небе и нова земя. И ако за новото Небе обитателите ще бъдат Христовите Светии в Небесния Ерусалим, то за новата земя обитателите ще бъдат изкупените и оправданите във времето на Страшния Съд, когато и смъртта и адът ще явят мъртвите си пред Божия Престол. Точно тук е твърде важно разбирането, че душите на мъртвите, дошли от смъртта, ще бъдат съдени според написаното в светлите книги, а душите на мъртвите, дошли от ада, според написаното в тъмните книги.

---

¹¹ (Римляни 11:25)

И така, братко мой, предстои ти да видиш разпечатването на една от най-дълбоките тайни в Божието Слово, а именно – тайната на книгите, с които ще се осъществи Страшният Съд. Точно тук личните ми размишления свършват, за да продължа с видението, което изпълваше дълбочините на духа ми и сърцето ми.

Аз все така гледах моя Господ, като седях на трона, посочен от Него, когато Исус вдигна ръка към светлите книги, поставени отдясно на Книгата на Живота. И тогава Той ми проговори, казвайки:

“Пристъпи до Вечния Съдия, слуго Мой! Защото сега ще ти дам диамантения Си писец и лично ще разтворя пред очите ти всяка от трите книги, които служат за Оправдание, Изкупление и Спасение на мъртвите души...”

С огромно благоговение аз пристъпих след Господа, като застанах до Него, а очите ми вече гледаха трите светли книги, поставени отдясно на Книгата на Живота. И ето, че Исус бръкна в мантията Си и извади диамантения Си писец, като ми казваше:

“Докосни с писеца Ми всяка от трите книги, за да видиш как са наречени те от Вечния Съдия!”

Хванал диамантения писец, аз прострях слънчевия му връх към първата от трите книги. А тогава тя просия. И думи, сътворени от Божия Дух, се появиха върху корицата ѝ. Думите гласяха:

“Книга на Невинността”

Погледнал Господ, аз разбрах, че трябва да докосна и втората книга. Така и направих, като прострях острието на диамантения писец върху корицата ѝ. А тогава и тя също просия. И думи, отново сътворени от Божия Дух, се появиха върху нея. Думите гласяха:

“Книга на Добрите Съкровища”

Ето, че за трети път получих подтик от Исусовия поглед, за да докосна третата от светлите книги. Така и този път слънчевият връх на диамантения писец докосна корицата на книгата. И думи, за трети път сътворени от Божия Дух, се появиха върху нея. Думите гласяха:

“Книга на показалите Милост”

Едва видял знаменията върху кориците на трите книги, Исус ми даде знак да Го гледам, като посочи към океана от човешки души, който беше пред Престола на Съдията. И тогава ми каза:

“Гледай към океана, за да разбереш кои от душите идват от смъртта, и кои от душите идват от ада!”

Погледнах към океана с човешки души, когато той видимо се раздели на две. Раздели се толкова категорично, колкото водите при Червеното море, при прострения жезъл на пророк Мойсей. И ето, че Святият Дух изпълни погледа ми и ме придвижи напред – към милиардите души, за да ги видя отблизо. Така видях, че тези, които бяха застанали от дясната страна на разделения океан, просто спяха. Това бяха спящи души и върху лицата им имаше печат на Небесен покой. Но не така изглеждаше лявата страна на разделения океан. Там виждах всичкия възможен ужас, който може да бъде запечатан върху образа на човешка душа. Това бяха димящи, изгарящи и съсипани души, всяка от която помнеше наказанието си в ада, и с неистов крясък и ридание гледаше към огненото езеро, което я очакваше с кипнали от огън и жупел вълни. В следващия миг погледът ми отново се върна при Исуса и при трите светеци книги. А Господ ме попита:

“Какво видя в океана на човешките души?”

“О, Исусе! Океанът се раздели пред очите ми на две половини – дясна и лява. В дясната половина аз видях души, излезли от смъртта. Обвити в Небесен покой, те просто спяха. А в лявата половина аз видях души, избълвани от ада. Те крещяха, ридяха и димяха от наказанието си, с очи обърнати към огненото езеро...”

“Точно така е, слуго Мой! И сега ти казвам, че дясната страна на океана от души ще бъде съдена според написаното в светлите книги, а лявата страна – според написаното в тъмните книги.

Дясната страна на океана ще бъде изкупена, оправдана и спасена. А хората ѝ ще се нарекат род на благословените от Господа, които ще наследят новата земя. Лявата страна на океана ще бъде осъдена, проклета и низвергната от Вечния Съдия. А хората ѝ ще се нарекат род на вечно проклетите и ще наследят огненото езеро, приготвено за дявола и неговите ангели. Но ти сега, като държиш

диамантения Ми писец, прости ръка, та отвори първата от светлите книги, която е “Книгата на Невинността”...”

Послушал Святите думи на Господ, аз се приближих до първата книга, като хванах корицата ѝ и я отворих. И ето, че думи от чисто Небесно злато засияха върху първата страница. И самите думи бяха Глас от Гласа на моя Господ, понеже в тях се казваше:

“Внимавайте да не презирате ни едно от тия малките, защото ви казвам, че техните ангели на небесата винаги гледат Лицето на Отца Ми, Който е на небесата...”¹²

Докато прочитях Исусовите думи, Той ми проговори, казвайки:

“Отвори “Книгата на Невинността” на произволна страница и докосни което и да е от имената, записани в нея, с диамантения Ми писец. А след това гледай какво ще се случи отсред дясната страна на океана от човешки души...”

Вълнението ми пред Исуса нарасна твърде много. И аз с трепереща ръка разгънах “Книгата на Невинността” някъде по средата ѝ. А след това, намерил произволно човешко име, го докоснах с писеца на Съдията. И ето, че искрящ Дъх излезе отсред слънчевия връх на писеца. И като докосваше името, свършено го освети. А тогава името се промени в Името Исус и се запечата върху страницата на книгата. Точно в този момент, Господ властно заповяда, казвайки:

“Гледай какво ще се случи всред дясната страна на океана, понеже писецът Ми задейства една вечна съдба от Съдията...”

Докато гледах към дясната част на океана, забелязах как душата на едно русо детенце просветля и се събуди. А над самата душа долетя Небесен ангел, който го прегърна и въздигна, за да го занесе в огнените и чудотворни шепи на Бог Отец. А там – в шепите на Твореца, детето възкръсна и получи благословено телце. И докато гледах възхитен на чудото, Исус отново ми проговори, като казваше:

“Напиши за свидетелство на Божиите чеда, че в “Книгата на Невинността” са записани душите на всички дечица, които не са доживели годините на земята, в които да познаят Доброто и Злото.

---

¹² (Матей 18:10)

Който приема едно такова детенце в Мое Име, Мене приема. И който преждевременно на земята е загубил детенцето си в малките и невинни години на живота му, нищо не е загубил. Защото душата на детенцето му е заспала, за да бъде възкресена във времето на Обновлението, и да наследи новата земя, която Отец Ми създава за рода на благословените.

Но ти сега прости ръка и към втората от светлите книги. Защото това е "Книгата на Добрите Съкровища"..."

С още по-голямо вълнение и благоговение от думите на Исус, аз прострях ръката си, като повдигнах да отворя корицата на втората книга. И ето, че и тук думи от чисто Небесно злато засияха върху първата страница. И самите думи бяха Глас от Гласа на моя Господ, понеже гласяха:

"Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща..."¹³

А докато аз още прочитях думите, Исус отново ми проговори, като казваше:

"Отвори сега "Книгата на Добрите Съкровища" на произволна страница и докосни с писеца Ми което и да било от имената. А след това отново гледай към дясната страна на океана от човешки души..."

Послушал Господната заповед, аз разтворих книгата на произволна страница. А след това докоснах едно произволно име, написано в нея. И ето, че отново искрящ Дъх излезе отсрещ слънчевото острие на писеца. И като докосваше името, съвършено го освети. А когато името вече се запечатваше върху страницата, то отново се промени в Името Исус. Докато гледах на знамението и не можех да откъсна очите си от книгата, Исус отново властно ми заповяда, казвайки:

"Гледай сега към дясната част на океана от човешки души, слуго Мой! Защото писецът на Съдията отново извърши вечна съдба..."

Погледнал към океана, аз видях как душата на един старец се просвети и заблестя, а той се събуди. И ето, че над него долетя Небесен ангел. И като го хвана и прегърна, въздигна го, за да го занесе в чудотворните шепи на Бог Отец. А там старецът мигновено се преобрази, понеже получи

---

¹³ (Матей 12:35)

възкръснало тяло на младеж в зрелостта на силата си. А тогава Исус ми проговори, като казваше:

“Ако би Ме попитал кой е този човек с добро съкровище, то непременно ще ти кажа, че е бил лекар, който е излекувал даром много болни човеци и е извършил хиляди добрини и благодеяния през живота си на земята. Без да се е наричал вярващ или набожен, той е вършил по съвест всичките благословени дела на вярата, и е пазил Закона Господен в сърцето си. А Страшният Съд не може да осъди Закона Господен, понеже е Свят и чрез него се върши всяко дадено добро на земята и между човеците.

Но не само лекари ще намериш в тази “Книга на Добрите Съкровища”. В нея ще намериш всякакви спасители, всякакви самоотвержени и жертвоготовни хора. Добряци и странници, учители и мъдреци. Строители и занаятчии. Певци и композитори. Художници и писатели. Ще намериш всички, които през целия си живот са вършили добро и са слушали гласа на съвестта от сърцата си. Затова всички те в Деня на Страшния Съд ще бъдат изкупени, оправдани и спасени, за да населят новата земя и да бъдат род на благословените от Бога и Отца.

Но ти сега виж и третата книга, която е “Книгата на показаната Милост”. И като протегнеш ръка – разгърни корицата ѝ...”

Пълен с всичката си любов и възхищение от Бога, аз прострях ръка към третата книга и разгънах корицата ѝ. А тогава и върху нейната страница заблестяха думи, написани от чисто Небесно злато. И самите думи бяха Глас от Гласа на Исуса, понеже в тях прочетох следното:

“Блажени милостивите, защото на тях ще се показва милост...” ¹⁴

и още:

“Но идете и научете се що значи тази дума: “Милост искам, а не жертви”, защото не съм дошъл да призова праведните, а грешните на покаяние...” ¹⁵

Докато още четях Исусовите думи, Господ отново ми проговори, като казваше:

---

¹⁴ (Матей 5:7)

¹⁵ (Матей 9:13)

“Отвори “Книгата на показаната Милост” на произволна страница и докосни с писеца Ми което и да било име...”

И този път ръката ми затрепери, докато разгръщах книгата в средата ѝ. А когато докоснах с писеца едно единствено име, искрящ Дъх излезе от писеца, като освети съвършено името. А когато отново го запечата върху страницата, това вече беше Името Исус. И ето, че и този път Господ властно ми заповяда да гледам към дясната част на океана от човешки души. Защото там за трети път една душа се просвети и се събуди. И над нея долетя Господен ангел и я вдигна, за да я занесе в чудотворните шепи на Бог Отец. А и този път очите ми съзряха чудото на Възкресението. Защото душата получи прекрасно тяло на младеж, който се усмихваше в зрелостта на силата си. А тогава Господ за сетен път ми проговори, като казваше:

“Ако би Ме попитал кой беше този човек, то Аз ще ти кажа, че това беше земен съдия, показал милост към много грешни и зли човеци, които Аз спасих и доведох до покаяние. Но не само съдии има в тази последна “Книга на показаната Милост”. В нея са всички, които на земята са имали дадена власт, за да владеят над човеците. Било то стражари или бирници, било началници или управители. Всички те не са се възгордели от властта си, нито са станали насилници. Но като са пазили Царския Закон в сърцата си, показвали са Божията Милост навсякъде и за всички. Без да се бият в гърдите, че вярват в Бога, те в действителност са изпълнявали Апостолският стих, който гласи:

“Така говорете и така постъпвайте като човеци, които ще бъдат съдени по закона на свободата. Защото съдът е немилостив към този, който не е показал милост. Милостта тържествува над съда...”¹⁶

И сега какво още да кажа за милосърдните и добротворците? Какво още да река за самаряните и гостилничарите? Или с какви думи да свидетелствам още на Църквата Си, че у Моя Бог няма неправда, но Съвършена справедливост?

---

¹⁶ (Яков 2:12-13)

Ето, казвам на всички ви, че във времето на Страшния Съд ще докосна всичките записани имена в светлите книги с диамантения писец на Верността и Истинността Си. А когато искрящият Дъх Господен освети съвършено човешките имена, те мигновено ще се прехвърлят, като записани в Книгата на Живота, за да бъдат род на благословените от Отца Ми за вечни векове. Род на тези, които ще наследят новата земя, за да бъдат царете, които ще носят на Небето своите велики и скъпоценни дарове!

А сега заповядвам на Моите да се укрепят във вяра и смирение преди следващото видение, което ще дам на слугата Си. Защото там пред сърцата ви ще бъде разкрит ужасът над всички ужаси, и проклятието над всички проклетия!

Аз, Вечният Съдия, изрекох това с устата Си!

Аз разкрих на пророка Си трите книги на Оправданието, Изкуплението и Спасението!”

3. ВИДЕНИЕТО С КНИГИТЕ НА ПРОКЛЕТИЯТА И ВЕЧНОТО ОСЪЖДЕНИЕ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

При всичкото злострадание и страшно угнетение на душата ми, аз отново ще отворя устните си, за да благословя Името на моя Господ Исус Христос. Ще Го благословя с думите на сърцето си, защото Той употреби младостта ми за битката против дявола и против религиозното царство Вавилон. Ще Го благословя, че не ми спести нито една от раните Си, и нито една от сълзите на божествената Си Скръб. Ще Го благословя, че ме спусна до дълбочините и ме издигна до височините. Ще Го благословя, че беше Верен и Истинен, за да ме опази от яростта на дявола и от съпротивленията на помрачените духом. Ще Го благословя, че снабдяваше нуждите ми и никога не останах гладен и жаден, нито гол и изоставен.

Вярно е, че приятелите ми останаха малцина в Пътя Господен, но затова пък те бяха опитани във всяко изпитание и проверени във всякакви обстоятелства. За да заблестят като скъпоценни камъни, съградили стените си върху Неговите Стени, и приближили сърцата си до Неговото Сърце.

Не мога да започна с други думи и по друг начин това последно видение в тази последна пророческа книга. Защото след нея библейското познание вече излиза вън от писаното в Свещеното Писание и преминава в измерението на Вечността.

Да, братко мой!

Страшният Съд е последната Божия бариера пред стария и прогнил свят! Тази бариера, с която Бог Отец ще попречи на всичко грешно, тъмно, нечисто, скверно, съблазняващо и проклето да премине в новия свят на Господното Обновление, сиреч, в новото небе и новата земя, на които ще царува Божията Правда.

Днес ние все още живеем в стария свят. И то в последните години преди Пришествието на Господ Исус Христос и възцаряването на Милениума. Каквото и да кажем за света, в който живеем, думите ще бъдат слаби, за

да опишат мерзостта, в която е затънал, и беззаконието, с което прави пропастта между себе си и Бога толкова дълбока и страшна.

В последните сто и петдесет книги, които написах, Светият Дух ме употреби да говоря по всякакъв начин на Божиите хора да напуснат Вавилон и да осветят сърцата си заради приближаващата среща с Господ Исус Христос. Без да имам претенции, че писането ми и свидетелството ми са били Съвършени или без недостатък, аз се покорих на Светия, за да не утая нито едно от божествените послания на Спасителя. Без да имам амбициите да правя шедеври и да отпечатвам книгите си в някоя добра печатница, аз просто започнах с усърдие да си върша работата, като отпечатвах книгите си на личния си принтер и ги подарявах на братята и сестрите си в Господа. И стана така, че колкото повече пишех Божиите слова, толкова по-ревностен ставах аз за Исус и Той за мене. Така, под Неговото Свято водителство се родиха паметни книги и Съвършени видения. Книги, които Благостта и Милостта на моя Спасител, превърнаха във Вино и Масло за всеки странник, пребит и поругаван от слугите на Вавилонското нечестие.

Както можеш да предполагаш, Вавилон мобилизира всички възможни религиозни ресурси, за да даде отпор на пророческото благовестие. Цялата сатанинска организация, от най-високите етажи на религиозната йерархия та чак до последните дребни Вавилонски събрания, реши да даде отпор на служение "Мория" и на книгите на Божия слуга Стефан Главчев. В този Вавилонски отпор отпаднаха стотици и хиляди от общение с мен. Те просто послушно наведоха главите си, за да не бъдат изгонени и низвергнати от пасторите си и така да изгубят личния си престиж да ходят на църква. И сякаш в цялата тази дългогодишна агония нещата бяха сведени до лукавата сметка:

"А бе вие с Главчев ли ще вървите, или с нас, църковните лидери, които сме научени и дипломирани, за да ви водим?"

В такава сметка едва ли някой би предпочел да го води някакъв Главчев, след като може да довери сърцето си на "учени", "надеждни" и "проверени" църковни кадри. Но в цялата шумотевица и пукотевица само малцина намериха сили да попитат:

“А бе ние с продажни и платени наемници ли ще вървим, или ще послушаме свидетелството на Божия слуга, който положи живота си за Църквата и за Господа?”

През всичките години на моето слугуване към Исус, Вавилонските наемници чакаха Божият слуга да се прояви според техните религиозни стандарти. Да си регистрира църква, да започне да ходи по събрания и конференции, да развърти търговия със и без това стотиците книги, които написа. “Няма начин да не ни падне в ръчичките!” – шепнеха лукавите фарисеи. “И тогава непременно ще му поставим шапка и ще го притиснем за регистрация! Ще го подгоним за данъци и ще надникнем в личния му живот по всякакъв начин!”

Да, ама не! Аз не живеях в техния религиозен свят, за да действам с техните сатанински принципи и модели. Аз просто пребъдвах в Присъствието на Господ Исус и раздавах даром книгите си, за да не хвърля никакъв укор или сянка върху пророческото благовестие.

Не създадох църква, защото само Исус може да създава Църквата Си!

Не се регистрирах на земята, защото Бог е, Който е записал името ми в Книгата на Живота и там е единствената регистрация, която вълнува сърцето ми!

Не отидох в нито едно религиозно събрание или конференция на регистрирана от света църква, защото не е възможно на едно място да проповядват слугите на Бога и слугите на лукавия.

Аз просто направих това, за което имах Дух и Сила, както и точно предопределена съдба от Алфата и Омегата – заселих се в пещерата на пророк Илия и при тихо течащите Силоамски води. За да бъде близо до Исус и Той да бъде близо до мен. И ето така се изнизаха четиринадесет години от живота ми.

Можеш ли да си представиш, братко мой, колко осъждение и проклетия натрупаха Божиите отстъпници през тези четиринадесет години? Можеш ли да регистрираш до каква мерзост и низост стигна светът през тези години? Не започна ли тщеславна Америка кръвопролитни войни срещу Афганистан и Ирак? И не потърси ли България всякакъв начин, за да стане политически придатък на блудницата Вавилон? Не стана ли член на НАТО? Не влезе ли

в кулата на Европейския съюз? Не прати ли войници в услуга на престъпния войнолюбец Джордж Буш, както в Афганистан, така и в Ирак? А какво правеха през това време църквите в България? Оплакваха падението на великата блудница ли? Или ридяха, че американските рейнджъри дъвчат дъвки и стрелят по беззащитни майки и деца?

Нищо подобно, братко мой! Църквите в България пееха и танцуваха, падаха по гръб и се кикотеха, въртяха търговия с християнски бестселъри, радваха се на купища от помощи и подаръци, снимаха се с камери и фотоапарати и всячески се успокояваха, че са невести на Исус.

“Седя като царица, не съм вдовица, и печал никак няма да видя!”

Едва ли има нужда да ти давам препратка на този стих от Откровението, след като Исус ми даде многократно да го употребя в изобличението срещу блудницата. Но тук и сега искам да ти кажа, че непременно идва времето, когато Бог Отец чрез Исус Христос ще съди тайните дела на човеците.

Нека да поразсъждавам върху това. Ти знаеш и виждаш в какво време живееш. Време на технически прогрес и всякакъв бум на комуникации и информационни технологии. Пуснеш ли телевизора вечер – заливат те оферти за мобилни телефони и фотоапарати, телевизори и камери. Изобщо – наблюдението на личната ти свобода става повече от страшно. Лицето ти се записва, когато влизаш в учреждение, следят те хиляди невидими технологични очи...

Какъв е ефектът от всичко това? Именно този, който очаква дяволът!

Защото той иска да внуши на човеците, че когато са следени от толкова много места, то трябва още повече да се скрият в тайните си, за да не бъдат явни. Този обратен ефект още повече ще засили чувството в човека, че трябва да пази личната си неприкосновеност. И не просто от някакви камери или от някакво наблюдение, но в действителност – да се крие от Бога и от Святия Дух. Точно по същия начин, по който Адам и Ева се скриха между смокиновите дървета, когато съгрешиха пред Бога.

А докъде ще доведе всичко това? Отговорът е:

До Страшния Съд!

Виждаш ли, братко мой, най-голямата измама, на която можеш да повярваш, е тази, че е възможно да се скриеш от Бога. Без да осъзнаваш,

че не се криеш ти, а грехът, който те сплита. Но когато грехът се крие, той всячески иска да покаже, че желае да бъде таен. Но има ли нещо тайно, което да не стане явно? И замислят ли се човеците, че в духа, който им е даден от Бога, има съвършен записващ механизъм, който помни и запечатва всяка секунда от началото до края на човешкия живот? Аз не ти говоря за плътския човешки мозък, който е само инструмент за спомени, нужен на човешкия дух. Не! Аз ти говоря за самия дух, който наистина пази и съхранява като информация целия човешки живот. А сега си представи, че тази информация я има не само личният ти дух, но и Бог Отец в Сърцето Си, понеже цял живот те е наблюдавал през клепачите Си и знае всяка твоя секунда. Така е и писано за Него:

“Господ е в светия Си храм, Господ, Чийто престол е на небето; Очите Му гледат, клепачите Му изпитват човешките чада...” ¹⁷

Нужно ли е да те убеждавам, че свидетелите на целия ти живот стават поне двама? Това са твоят личен дух и Божият Дух. А сега си припомни какво гласи Законът:

“Само един свидетел да се не подига против някого за какво да е беззаконие или за какво да е престъпление, с каквото престъпление би съгрешил; а чрез думите на двама свидетели, или чрез думите на трима свидетели, да се установява всяко дело...” ¹⁸

Има ли ги поне двамата свидетели? Разбира се, че ги има? Но не са само двама. Много повече са. Защото Словото ни казва, че всякога сме наблюдавани от облак от Небесни свидетели, а Исус нарече Себе Си в Откровението **“Амин, Верният и Истинен свидетел”**. Знай тогава, че ако свидетелите са налице, то налице ще бъде и Страшният Съд, който предстои. И ако ти би ме попитал защо този Съд е страшен, то аз ще ти отговоря, че е Страшен по една единствена причина:

Заради трите тъмни книги, които стоят поставени отляво на Книгата на Живота!

Така вече преминавам към видението, свързано с тях. Аз все така стоях пред моя Господ, и гледах към Престола на Вечния Съдия, където

---

¹⁷ (Псалми 11:4)

¹⁸ (Второзаконие 19:15)

бяха поставени трите тъмни книги. И ето, че Исус отново ми проговори, като казваше:

“Пристъпи до Съдията, слуго Мой! Защото дойде времето да те направя свидетел на трите тъмни книги, които стоят поставени отляво на Книгата на Живота. И сега, като държиш в ръката си Моя диамантен писец, докосни с него корицата на всяка от трите книги...”

С вълнение, което не мога да опиша, аз протегнах диамантения писец, като докоснах с него корицата на първата от книгите. И ето, че тя лумна от огън, подобно на взрив, тъй щото от изненада отскочих назад. А когато отново се приближих, видях как върху самата корица се появи зловещ надпис, написан от потъмняла мед:

“Книга на празните думи”

Погледнах към Господ, а Той ми даде знак да докосна с диамантения писец и втората книга. Така и сторих. Прострях писеца в ръката си и докоснах корицата ѝ. А тя, подобно на първата, също избухна като взрив, а върху повърхността ѝ се явиха думи, написани този път с димящо желязо:

“Книга на пропуснатите добрини”

Ето, че за трети път Господ ми даде знак, за да докосна и третата книга. И аз, прострял диамантения писец, я докоснах. А тогава стана чудо. Защото от писеца излезе величествена мълния, която се заби в корицата, тъй щото дим и мирис на сярата се вдигнаха в сред нея. А когато погледнах надписа, той вече не беше от димящо желязо, а от кипящо олово. И самият надпис гласеше:

“Книга на демоничните изповеди”

Едва приключил с докосването на книгите и изявяването на надписите им, Господ отново ми проговори, като казваше:

“Как си обясняваш знаменията с надписите върху книгите, слуго Мой? Защо надписът върху “Книгата на празните думи” е от потъмняла мед?”

“О, Исусе! Това със сигурност касае беззаконията на плътта и нейното най-страшно оръжие – беззаконният език, който говори празни думи. Защото езикът в това си беззаконие е като мед, що звънти...”

Исус поклати одобрително глава, слушайки отговора ми. А след това отново ме запита:

“А защо надписът върху “Книгата на пропуснатите добрини” е от димящо желязо?”

“О, Господи мой! Желязото е преобраз на закоравяването на сърцата поради измамата на греха. А който закоравява сърцето си, той пропуска да върши доброто, което Бог очаква от него...”

И този път Исус кимна с глава, а в очите Му се четеше одобрение на отговора ми. Но ето, че Той за трети път ме попита, казвайки:

“А защо надписът върху “Книгата на демоничните изповеди” е от кипящо олово?”

“О, Господи мой! Грехът на демоните е твърде тежък пред Лицето на Бога и Отца! А оловото е един от най-тежките метали! Ето защо духовете на нечестието и беззаконието държат върховенството по проклетия и проявявано зло!”

“Точно така е, слуго Мой! И тук отговори правилно на твоя Господ. Но не би могло и да бъде другояче, понеже сърцето ти е просветено от Святия и ти държиш здраво Меча Ми. А сега погледни към лявата част на океана от човешки души. И като я гледаш, виж колко близо са тези души до огненото езеро, което ги очаква в яростните си пламъци...”

Погледнах към лявата част на океана от души, когато видях, че привличането между тях и огненото езеро ставаше все по-неудържимо. И в този миг знаех, че ако има причини за привличането между езерото и душите, то тези причини бяха грехът и беззаконието. И докато гледах на неописуемият ужас, който предстоеше за грешниците, Исус отново ми проговори, като казваше:

“Именно тук ще стане възкресението на нечестивите. И те ще получат тела за огненото езеро, според както вече ти показах в пророческите видения за Венера. Но ти сега виж що ще рече Гняв на Всемогъщия. Защото Отец Ми ще простре десницата Си, пълна с ярост и ще чака осъдените от Съдията, за да ги запокити в огнените пламъци...”

Отново гледах във видението, когато забелязах как към душите на нечестивите, избълвани от ада, се приближи огнената десница на Всемогъщия Отец. Тя беше свита като шепа, а вътре в нея се разгаряше огън, нагорещен до синьо. Видели простряната Божия ръка, грешниците закрещяха, тъй щото вълни на страх и върховен ужас разлюляха лявата част на океана. А тогава Исус отново ми проговори, като казваше:

“Никой Божий слуга никога не е идвал на това място, което сега ти се показва. И никой никога не е свидетелствал за Страшния Съд, както ще свидетелстваш ти. Но това е, понеже Отец Ми те възлюби, избра и посочи – за да бъдеш пророкът на Сион и един от Божиите съдии. И сега, слуго Мой, какво друго да ти река, освен да ти кажа да отвориш първата от трите тъмни книги, която е “Книгата на празните думи”. Ето, повелявам ти да разтвориш книгата...”

С огромен трепет и страх аз се приближих до “Книгата на празните думи” и хванах корицата ѝ, за да я отворя. А когато го направих, видях как върху първата от тъмните ѝ страници се появиха думи, написани с огън. Тези думи бяха Глас от Гласа на моя Господ, понеже гласяха:

“И казвам ви, че за всяка празна дума, която кажат човеците, ще отговарят в съдния ден. Защото от думите си ще се оправдаеш, и от думите си ще се осъдиш...”¹⁹

Докато още четях Исусовите думи, Господ с властен Глас ми проговори, казвайки:

“Отвори книгата на произволно място, и докосни с диамантения Ми писец едно от имената, които ще видиш...”

С вълнение изпълних заповяданото от Исуса, като отворих книгата по средата. Така видях върху тъмната страница имена, изписани с черна смола. И като прострях писеца, докоснах едно от имената. И ето, че огнен лъч излезе от писеца, като вдигна името от страницата. Така в следващия миг името беше изпепелено. А когато отново се запечата върху страницата, то вече не съществуваше. А наместо него пишеше думите:

“Осъден и проклет за вечни векове!”

---

¹⁹ (Матей 12:36-37)

Докато стоях онемял от знамението, дошло чрез писеца, Господ с властен Глас ми заповяда, казвайки:

“Гледай към лявата част на океана от човешки души. Понеже сега диамантеният писец на Съдията извърши вечна съдба за вечни векове...”

Погледнах към лявата част на океана, когато видях как една душа всред него просто лумна от огън. Нещо повече – огънят се превърна в дълъг лъч, който стигна до огненото езеро и се стрелна във вълните му. Това накара останалите край пламналата душа да изреват от ужас. А тогава се появи могъщ Божий ангел, който закачи душата с кука, като я издърпа от океана и я понесе към огнената шепа на Бог Отец. И когато застана над шепата, пусна я от куката, тъй щото душата падна в Божия Гняв. А Святият Дух мигновено ми напомни недвусмислени Апостолски думи от “Послание към Евреите”:

“Страшно е да падне човек в ръцете на Живия Бог...” ²⁰

И докато гледах възкресението на нечестивия, забелязах как Божият ангел отново се спусна с куката и закачи възкресеното тяло. А след това полетя към огненото езеро, за да го пусне в пламъците му. И през всичкото това време огненият лъч между душата и вълните на езерото прорязваше тъмнината на космоса. Но ето, че Исус отново ми проговори, като казваше:

“Можеш ли да си обясниш знамението? Можеш ли да Ми кажеш какъв е този огнен лъч, който свързваше душата на нечестивия с огненото езеро?”

“О, Исусе! Явно е, че има духовна връзка между нечестивия и някой демон от огненото езеро. Защото през Милениума ще бъдат съдени демоните, а Страшният Съд е след Милениума...”

“Точно така е, слуго Мой! Но за свидетелство на Моята Църква сега казвам:

Празните думи са огненият лъч между душата и демона!

Всяка празна дума, която тази душа е изговорила на земята, е обслужвала мисията на някой от демоните на Сатана! И ето затова при посочването от диамантения Ми писец, огненият лъч на празните

---

²⁰ (Евреи 10:31)

думи потърси в огненото езеро оня демон, когото тези думи са обслужвали! Но именно така ви предупредих в Евангелието, че за всяка празна дума ще отговарят човеците в Съдния Ден. А като си помислите колко празни думи изговарят чедата на лукавия, то трябва да ви стане ясно, че тази "Книга на празните думи" е твърде дебела и имената в нея са едно огромно число.

Ето, Аз не ви оставих в неведение относно съдбата на празните думи. Защото още преди шест години ви говорих чрез пророка Си за огненото колело на живота, и за съдбата на празните думи.

Но колцина се покаяха за празните си думи? Не станаха ли празнодумците оттогава много повече? Не нарекоха ли Божия слуга "дяволски съблазнител"? Не го ли проклеха в името на един измислен Исус, който никак няма да ги ползва в Деня на Гнева? Не бяха ли устните им "мед що звънти и кимвал що дрънка", за да се запечатат завинаги в "Книгата на празните думи" и под меденият надпис на осъждението?

Ето, строго заповядвам на всички да се покаят за празните думи, които са говорили. Нежели Съдията им покаже Милост и ги извади от осъдителния списък, в който са попаднали. Защото тук ще се намерят всичките присмиватели, хулители, клеветници, одумници, клюкари и шепотници. И най-вече тези, които напразно викаха "Амин", "Алелуя" и "Братко и сестро". Те никак няма да избегнат Съда, понеже огнените им връзки с демоните са станали силни и страшни..."

След тези Свои ревниви думи, Господ посочи към втората книга, като ми казваше:

"Сега ще разтвориш книгата, в която числото на осъдените и проклетите е възможно най-голямо. Това е най-дебелата осъдителна книга на Страшния Съд. Затова тук Вечният Съдия ще ти даде да докоснеш с писеца Му не едно, а шест имена. И нека този път писецът Ми сам избере имената, за да не би да се повтарят в беззаконията си..."

Послушал думите на Господ, аз отворих корицата на "Книгата на пропуснатите добрини". И ето, че от първата ѝ тъмна страница заблестяха огнени думи. Те бяха Глас от Гласа на моя Господ, понеже в тях се четеше следното:

"Идете си от Мене, вие проклетни, във вечния огън, приготвен за дявола и за неговите ангели. Защото ожаднях и не Ме нахранихте; ожаднях и не Ме напоихте; странник бях, и не Ме облякохте; болен и в тъмница бях, и не Ме посетихте..."²¹

Едва бях прочел огнените думи, когато Исус властно ми заповяда:

"Отвори средата на книгата! И остави писеца Ми сам да посочи осъдени от списъка..."

Погледнах към най-дебелата от осъдителните книги, и с мъка успях да я разтворя по средата. А тогава диамантеният писец сам насочи ръката ми, като докосна шест имена на различни места от списъка. И ето, че и шестте имена пламнаха от огън, който започна да ги изпепелява, докато те напълно изчезнаха. А когато отново се запечатаха върху страницата, вместо имената се беше появил надписът:

"Осъден и проклет за вечни векове!"

Докато гледах шестте места, където надписът беше оставил Божията присъда, Исус с властен Глас ми заповяда казвайки:

"Хвани ръката на Съдията и Ме последвай до лявата част на океана от човешки души. За да видиш знамението, което ще се случи. Понеже диамантеният Ми писец вече задейства вечните съдби на Съдията..."

С трепет и благоговение хванах десницата на моя Господ, като полетях с Него към океана. А там едновременно припламнаха шест души, карайки останалите да вият от ужас. И ето, че шест Божии ангела се снишиха над душите и ги закачиха с куки, като ги вдигнаха от океана, за да ги занесат в огнената Божия ръка. Точно в този миг Господ даде знак с ръка на ангелите Си, за да спрат с душите пред Него. И като гледаше душите, пламнали от огън, Лицето Му се изпълни с Гняв. А тогава им каза:

---

²¹ (Матей 25:41-43)

“Идете си от Мене, вие проклети, във вечния огън, приготвен за дявола и за неговите ангели. Защото огладнях и не Ме нахранихте; ожаднях и не Ме напоихте; странник бях, и не Ме облякохте; болен и в тъмница бях, и не Ме посетихте...”²²

Но досущ като в Исусовата притча, душите започнаха да крещят на Господа, и с диви крясъци да Му казват:

“Господи, кога Те видяхме гладен, или жаден, или странник, или гол, или болен, или в тъмница и не Ти послужихме?”²³

А тогава Исус докосна с ръка главата ми, като казваше на душите:

“Истина ви казвам: Понеже не сте направили това на ни един от тия най-скромните, нито на Мене сте го направили...”²⁴

И ето, че огнен двуостър Меч се появи от устните на Господ, тъй щото Той продължи да говори на душите, като им казваше:

“Не бях ли гладен за Благост и Милост в сърцето на един от слугите Си, а и в сърцата на всички останали скромни Мои братя и сестри? Защо тогава Ме отхвърлихте със закоравените си сърца? Не затова ли, понеже предупредих, че любовта на мнозинството ще охладнее поради умноженото беззаконие?

Не бях ли жаден за Живата Си Вода и за Виното на Завета Си в сърцето на слугите Си, а и в сърцата на всички останали скромни Мои братя и сестри? Защо тогава Ми предложихте демонична урина и води на нечестие? Не затова ли, понеже предадохте сърцата си на река Ефрат и на потопа на сатанинската мерзост?

Не бях ли странник, когато чрез слугата Си ви дадох даром Живите и Свети думи на Завета Си? Защо тогава го отхвърлихте като съблазнител и странен, а отидохте при търговските си вертепи и проклети сергии, за да обогатявате златните си идоли? Не затова ли, понеже в сърцата ви дрънкаха сребърниците на Юда, а умовете ви се поквариха от Мамон?

Не бях ли гол, понеже не исках да облека дрехите на първенствуването ви? Защо тогава не Ми предложихте ленената

---

²² (Матей 25:41-43)

²³ (Матей 25:44)

²⁴ (Матей 25:45)

дреха на Смирението или кожата на Илия? Не затова ли, понеже дяволът ви облече във Вавилонската дреха на всяко нечестие и ви обсипа с користи, за да поквари сърцата ви?

Не бях ли болен и в тъмница, като свидетел в сърцето на пророка Си, когато Ме предадохте на всякакво поругаване и опозоряване? Не бях ли Лазар, покрит от рани и струпеи? Защо тогава не Ме посетихте в тъмницата, нито покрихте раните Ми с Благост и Милост? Не затова ли, понеже никога не познахте двете монети на Самарянина, но презряхте Завета Му и подгонихте с ярост слугите Му? Но ето затова днес Мечът Ми ви изобличава, а диамантеният Ми писец ви осъжда!

Идете си от Мене, вие проклети! Огненото езеро ви очаква, за да ви изгаря с огън и жупел до вечни векове...”

След тези последни думи Исус даде знак на ангелите Си, за да вдигнат душите и да ги занесат в огнената шепка на Бог Отец, където щяха да получат вечни тела за вечното си наказание. И ето, че Той отново ми проговори, като казваше:

“Аз не напразно предупредих, че поради умноженото беззаконие любовта на мнозинството ще охладнее. Но най-голямата трагедия на последните църкви беше тази, че те се съгласиха с охладняването. Приеха го като нещо нормално, като част от средата, в която живеят. Така хиляди по хиляди изгубиха Огъня на Любовта Ми, за да се превърнат сърцата им в черни железни топчета, научени да търсят собствения си интерес и да се водят по собствения си егоизъм.

Да, слуго Мой! Затова измръзна душата ти, докато ходеше сред Вавилонските ледници, за да търсиш оцелели. Но сега ти казвам, че Аз ще се погрижа за душата ти и няма да я оставя да измръзне, понеже имам Верен остатък. Но на това гнусно и развалено поколение, което няма да повярва дори точките и запетайките от тази пророческа книга, наказанието му от Съдията е справедливо. Затова никак не ги жали, понеже са разпнали многократно Господ в сърцата си...”

След тези последни думи на Исус аз продължих да гледам във видението, където шестимата осъдени от Господ паднаха в Божия Гняв. И като се намериха във възкресени тела, бяха отново набучени с куки от Божиите ангели и хвърлени в огненото езеро. Така Исус отново ме върна при Престола Си и при последната от трите тъмни книги. И като я посочи с показалеца Си, попита ме:

“Знаеш ли по какво тази последна книга се различава от предишните две?”

“Да, Исусе! В нея са записани човешките имена, извадени от изповедите на всичките демони, които Ти и съдиите Ти ще съдите през Милениума...”

“Точно така е, слуго Мой! И сега отново ще ти кажа да оставиш писеца Ми да избере вместо теб имената! Защото той ще избере три имена, свързани с най-мерзостните и проклетите духове на Сатана. А сега отвори корицата на книгата, надписана с кипящо олово...”

С трепет и вълнение, което не мога напълно да изкажа, нито да предам, аз разгърнах корицата на последната от осъдителните книги. И ето, че върху тъмната страница заблестяха думи от огън. Те бяха Глас от Гласа на Исус, понеже изявяваха Словото Божие с писаното:

“Защо не разбирате Моето говорене? Защото не можете да слушате Моето учение. Вие сте от баща дявола, и желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай човекоубиец, и не устоя в истината; защото в него няма истина. Когато изговаря лъжа, от своите си говори, защото е лъжец, и на лъжата баща...”²⁵

Докато прочитам огнените слова на Господ, Той отново с властен Глас ми заповяда, казвайки:

“Разтвори “Книгата на демоничните изповеди” откъм самия й край, или дори накрая. Защото там, в края, беззаконието най-много се умножи и преумножи. И като оставиш диамантения Ми писец да избере три имена, гледай какво ще се случи...”

Послушал Гласа Господен, аз хванах книгата и я разтворих почти в самия й край. И ето, че пред очите ми се появи тъмна страница, върху която имената бяха написани с черна смола или по-скоро змийска отрова.

---

²⁵ (Йоан 8:43-44)

А диамантеният писец просто поведе пръстите ми, тъй щото докосна три имена от различни места по редовете. А тогава имената лумнаха като взривени. И като се изпепелиха, престанаха да съществуват като написани. А наместо тях се появиха три надписа, която гласяха едно и също:

“Осъден и проклет за вечни векове!”

Докато гледах знамението, Исус отново ми проговори, като казваше:

“Ела до Вечния Съдия, слуго Мой! И като гледаш лявата страна на океана, виж какво ще се случи с трите души, понеже върху тях вече е извършена съдба от Мене за вечни векове...”

След тези думи Господ ме прегърна с десницата Си, а аз започнах да гледам към океана. И ето, че там буквално се взривиха в пламъци три човешки души. А тогава от вълните на огненото езеро се плиснаха три гигантски гейзера от огън. И от всеки от гейзерите тръгна огнен лъч, който търсеше да докосне всяка от душите. А когато душите бяха свързани духовно с гейзерите, посредством огнените лъчи, Божиите ангели вече идваха, за да ги вдигнат с куки. И тогава Господ продължи да ми говори, казвайки:

“Последвай Ме, слуго Мой! За да чуеш присъдата, която Вечният Съдия ще произнесе към всяка от душите, които са предмет на Божия Гняв. Защото, ето, от самото огнено езеро се надигнаха демоничните изповеди на Езавел, Корей и Мамон. И тези три духа непременно познаха слугите си, с които са били свързвани във времето на умноженото беззаконие. Затова и огнени лъчи излязоха от сърцата им, за да се свържат със сърцата на вечните им пленници..”

След тези Свои думи, Господ ме хвана със силните Си ръце, като се приближи до пламналите души и даде знак на ангелите да се спрат. А тогава двуостър светкавичен Меч излезе от устните на Исус. И с този Меч Господ проговори на първата душа, като й казваше:

“Харесваше ли ти грима на Езавел, душо проклета? Харесваше ли ти да чародействаш непрестанно и да омайваш по всички кътчета на света? Харесваше ли ти книгите ти да се продават по всичките църкви, а хонорарите ти да превишават възнагражденията на

светските ти президенти? Харесваше ли ти да имаш телевизии и радиостанции, с които мерзостта ти да се разпръсква по целия свят? Е, дано сега ти хареса и огненото езеро, което гори с жупел! Защото, ето, древната чародейка, която поквари Ахаав, те вика със сърцето си! Древната блудница, която избиваше Божиите пророци на Израил, сега те желае ненаситно от пламъците си!

Душо нечестива! Бъди проклета за вечни векове!”

След тези думи към първата душа, Господ прониза с Меча Си и втората, като ѝ казваше:

“Харесваше ли ти нечестието на Корей, душо проклета?

Харесваше ли ти да плюеш по Божия Суверенитет, и да учиш човеците да възроптават против Личния Избор на Моя Бог и Отец? Харесваше ли ти да насърчаваш вълци, които насилстват над Стадото Ми, а да онеправдаваш слугите Ми, пророците? Харесваше ли ти да погубваш сърцата човешки със завист и роптание, а никак да не внимаваш на Аароновия жезъл, който отвори земята под нозете ти? Ето, Вечният Съдия сега отваря не земята, но самото огнено езеро под нозете ти! И там те чака вълкът Корей, копоят на Луцифер, който всякога е бил личният ти съветник и демоничен покровител!

Душо нечестива! Бъди проклета за вечни векове!”

След тези думи към втората душа, Господ прониза с Меча Си и третата, като ѝ казваше:

“Харесваше ли ти богатството на Мамон, душо проклета?

Харесваше ли ти да проповядваш от амвоните с лице на ангел, с ръце на къртица, с нозе на лисица и със сърце на вълк? Харесваше ли ти да превръщаш финансовия просперитет в най-голямата църковна заблуда на последното време? Радваше ли се, когато Мамон те позлатяваше за всяка погубена душа, а църквите се превръщаха в ниви Акелдама? Не направи ли ти най-успешна жетвата за дявола в последното време? Но ето, тирският цар протяга ръцете си към тебе от огненото езеро! И връзката, с която те е вързал, никак не може да бъде скъсана, но ще бъде затягана в сърцето ти от година на година, и от век на век!

Душо нечестива! Бъди проклета за вечни векове!”

След тези последни думи на Исус, Той даде знак на ангелите да хвърлят душите в шепата на Божия Гняв. А когато те се намериха с възкресени тела, Божиите ангели ги вдигнаха с куки и ги занесоха всред вълните на огненото езеро, като ги пуснаха в тях. И ето, че самите гейзери се надигнаха, за да погълнат притежанията си. А тогава Господ за последен път ме прегърна. И с развълнуван Глас ми проговори, като казваше:

“Слуго Мой! Аз съм твоят Господ и ти си слугата Ми! Аз стоя с тебе – тук, при края на времето и при свършека на всичко! Ти написа най-дълбоката пророческа книга в живота си! Книга, за която ще те облажават Небесните Светии и ще бъдеш на Вечна почит в Съвета на Господа!

А сега ти казвам да се закрепеш в Мене, защото Аз ще те утеша относно всичкото зло, което преживя в последните години, месеци и седмици заради Името Ми! А на всичките Мои, които прочитат последните страници на тази пророческа книга, казвам:

Люде Мои, осветете Се! Преминете през Моето Съдилище, за да не се налага да чакате времето на Страшния Съд!

Днес вие вече имате разтворени книгите на Страшния Съд! Изпитвайте духовете с тях, докато дойда! Закрепете се в смирение и Съвършено послушание към Святия Дух!

Не съдете, за да не бъдете съдени! Но като се покорите на пророческото благовестие – станете безукорни и чисти светила, които блестят сред опакото и извратено поколение!

Аз не ви искам осъдени, но спасени! Аз не ви искам наказани, но благословени с всичките Небесни блаженства на Сион!

Тази книга е вдигнатият показалец на Съдията – години преди Милениума и векове преди Страшния Съд! Изпълнете сърцата си с нея и бъдете осветени – сега и довека!

Аз Вечният Съдия на Страшния Съд дадох тези най-дълбоки и Свети видения на пророка Си! Аз ги изговорих! Аз ги изрекох!”